Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního senátu)

7. října 2014*

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Správní spis a konečné rozhodnutí Komise týkající se kartelové dohody, nedůvěrná verze tohoto rozhodnutí — Odepření přístupu — Povinnost konkrétního a individuálního zkoumání — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetí osoby — Výjimka týkající se ochrany cílů vyšetřování — Převažující veřejný zájem“

Ve věci T-534/11,

**Schenker AG**, se sídlem v Essenu (Německo), zastoupená C. von Hammersteinem, B. Beckmannem a C.-D. Mundingem, advokáty,

žalobkyně,

proti

**Evropské komisi**, původně zastoupené M. Kellerbauerem, C. ten Dam a P. Costa de Oliveira, poté M. Kellerbauerem, P. Costa de Oliveira a H. Leupoldem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

**Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV**, se sídlem v Amsterdamu (Nizozemsko), zastoupenou M. Smeetsem, advokátem,

**Martinair Holland NV**, se sídlem v Haarlemmermeeru (Nizozemsko), zastoupenou R. Wesselingem a M. Bredenoord-Spoekem, advokáty,

**Société Air Francie SA**, se sídlem v Roissy-en-France (Francie), zastoupenou A. Wachsmannem a S. Thibault-Ligerem, advokáty,

**Cathay Pacific Airways Ltd**, se sídlem v Queensway, Hong-Kong (Čína), zastoupenou původně B. Bär-Bouyssièrem, advokátem, M. Reesem, solicitor, D. Vaughanem, QC, a R. Kreisberger, barrister, poté M. Reesem, solicitor, D. Vaughanem, QC, a R. Kreisberger, barrister,

**Air Canada**, se sídlem v Quebeku (Kanada), zastoupenou J. Pheasantem, solicitor, a C. Wünschmannem, advokátem,

jakož i

**Lufthansa Cargo AG**, se sídlem ve Frankfurtu nad Mohanem (Německo),

* Jednací jazyk: němčina.

a

**Swiss International Air Lines AG**, se sídlem v Basileji (Švýcarsko),

původně zastoupenými S. Völckerem a E. Arsenidou, poté S. Völckerem a J. Orologasem, advokáty,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 3. srpna 2011, kterým byl odepřen přístup ke správnímu spisu k rozhodnutí C(2010) 7694 final (věc COMP/39.258 – Letecká nákladní doprava), k úplnému znění tohoto rozhodnutí a k jeho nedůvěrné verzi,

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení H. Kanninen (zpravodaj), předseda, I. Pelikánová a E. Buttigieg, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: K. Andová, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. března 2014,

vydává tento

## Rozsudek

### Skutkové okolnosti

1 Dne 9. listopadu 2010 přijala Evropská komise rozhodnutí C(2010) 7694 final (věc COMP/39.258 – Letecká nákladní doprava) v řízení podle článku 101 SFEU (dále jen „rozhodnutí o letecké nákladní dopravě“). V tomto rozhodnutí, které bylo přijato na základě článku 7 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205), Komise konstatovala, že několik podniků svou účastí na kartelové dohodě na celosvětové úrovni, která se týkala služeb letecké nákladní dopravy (dále jen „kartelová dohoda o letecké nákladní dopravě“) v rámci Evropského hospodářského prostoru (EHP), porušilo čl. 101 odst. 1 SFEU, a uložila těmto podnikům pokuty v celkové výši 799 445 000 eur.

2 Dne 21. dubna 2011 předložila žalobkyně, tj. podnik Schenker AG poskytující logistické služby, Komisi žádost o přístup primárně k celému spisu ve věci, v níž bylo vydáno rozhodnutí o letecké nákladní dopravě (dále jen „spis k letecké nákladní dopravě“), podpůrně k úplnému znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě a ještě podpůrněji k nedůvěrné verzi tohoto rozhodnutí na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331). Žalobkyně v žádosti uvedla, že má zvláštní zájem na získání těchto dokumentů, neboť dva příjemci rozhodnutí o letecké nákladní dopravě proti ní podali žalobu k nizozemskému soudu, kterou se domáhají, aby bylo určeno, že nejsou povinni nahradit jí škodu z důvodu porušení práva hospodářské soutěže.

3 Dopisem ze dne 25. května 2011 Komise tuto žádost zamítla.

4 Dne 15. června 2011 podala žalobkyně na základě čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 potvrzující žádost, v níž Komisi požádala, aby své stanovisko přezkoumala (dále jen „potvrzující žádost“).

5 Dopisem ze dne 3. srpna 2011 (dále jen „napadené rozhodnutí“) Komise potvrzující žádost zamítla.

6 V napadeném rozhodnutí Komise nejprve vymezila rozsah potvrzující žádosti. Uvedla, že má stejný předmět jako původní žádost (část 2 třetí pododstavec napadeného rozhodnutí).

7 Komise poté přezkoumala zvlášť žádosti o přístup ke spisu k letecké nákladní dopravě a k úplnému znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě a zvlášť žádost o přístup k nedůvěrné verzi tohoto rozhodnutí (viz část 2 čtvrtý pododstavec první a druhá odrážka napadeného rozhodnutí).

8 Pokud jde o žádosti o přístup ke spisu k letecké nákladní dopravě a k úplnému znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, Komise zaprvé uvedla, že na základě ustanovení nařízení č. 1/2003 a ustanovení nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. L 123, s. 18; Zvl. vyd. 08/03, s. 81) nesmí zpřístupnit informace shromážděné během vyšetřování týkajícího se použití článku 101 SFEU nebo článku 102 SFEU (dále jen „vyšetřování v oblasti hospodářské soutěže“). Komise měla za to, že tento zákaz nelze obejít na základě nařízení č. 1049/2001 a že jeho cílem je chránit systém používání pravidel hospodářské soutěže a zájem dotčených podniků na tom, aby nebyly zpřístupněny informace, které poskytly Komisi, a důvěrné informace. Komise byla dále toho názoru, že obecná domněnka důvěrnosti se vztahuje rovněž na „dokumenty, které [žalobkyně] chtěla získat“ (část 3.1 napadeného rozhodnutí).

9 Komise zadruhé uvedla, že proti rozhodnutí o letecké nákladní dopravě bylo podáno několik žalob na neplatnost projednávaných Tribunálem, takže vyšetřování, které vedlo k přijetí tohoto rozhodnutí (dále jen „vyšetřování týkající se letecké nákladní dopravy“), nelze považovat za definitivně ukončené. Podle Komise nelze vyloučit, že ji Tribunál v rámci soudního řízení týkajícího se legality jejích rozhodnutí požádá o předložení dokumentů z jejího spisu. Komise uvedla, že zpřístupnění těchto dokumentů by mohlo narušit příslušné soudní řízení. Komise byla rovněž toho názoru, že v závislosti na výsledku řízení probíhajících u Tribunálu může být nucena obnovit vyšetřování týkající se letecké nákladní dopravy. Zpřístupnění „požadovaných dokumentů“ by tedy omezilo její způsobilost přijmout nové rozhodnutí bez vnějších vlivů a ohrozilo by cíle jejího vyšetřování (část 3.2 první pododstavec napadeného rozhodnutí).

10 Komise měla dále za to, že podniky, které předložily informace v rámci vyšetřování v oblasti hospodářské soutěže, legitimně očekávají, že tyto informace nebudou zveřejněny, s výjimkou rozhodnutí, kterým se ukončuje vyšetřování a ze kterého jsou odstraněny obchodní tajemství a ostatní důvěrné informace. Komise uvedla, že „dokumenty, kterých se týká [potvrzující žádost]“, jsou „dokumenty týkající se ochrany před pokutami a otázky shovívavosti“, dokumenty shromážděné během inspekcí, žádosti o informace, odpovědi na tyto žádosti, oznámení námitek, odpovědi na tato oznámení námitek a interní dokumenty Komise. Komise upozornila, že zpřístupněním takových dokumentů navzdory zárukám důvěrnosti stanoveným v nařízení č. 1/2003 a nařízení č. 773/2004 by byly tyto záruky zbaveny svého smyslu a podniky dotčené následnými vyšetřováními by byly podněcovány k omezení spolupráce z jejich strany na minimum, což by Komisi zabránilo účinně uplatňovat pravidla hospodářské soutěže (část 3.2 druhý a šestý pododstavec napadeného rozhodnutí).

11 Komise dospěla na základě výše uvedeného k závěru, že na „tyto dokumenty“ se v plném rozsahu vztahuje výjimka podle čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení č. 1049/2001, která vychází z ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu (část 3.2 sedmý pododstavec napadeného rozhodnutí).

12 Zatřetí Komise uvedla, že „požadované dokumenty“ obsahují citlivé obchodní informace, jejichž zpřístupnění by vedlo k porušení ochrany obchodních zájmů dotyčných podniků ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001. Komise měla za to, že obsah těchto informací nelze více upřesnit, aniž by byl částečně odhalen, a výjimka podle tohoto ustanovení tak byla zbavena účinku (část 3.3 napadeného rozhodnutí).

13 Začtvrté Komise uvedla, že některé orgány pro hospodářskou soutěž třetích zemí zveřejnily rozhodnutí týkající se kartelové dohody o letecké nákladní dopravě, z nichž některá byla přiložena k potvrzující žádosti. Komise však dospěla k závěru, že na rozdíl od toho, co žalobkyně uvedla v této žádosti, nemění toto nic na nutnosti chránit spis k letecké nákladní dopravě a úplné znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě (část 3.4.1 napadeného rozhodnutí).

14 Zapáté měla Komise za to, že na rozdíl od toho, co žalobkyně uvedla v potvrzující žádosti, není nutné provést individuální analýzu každého dokumentu, k němuž byl odepřen přístup, neboť judikatura umožňuje předpokládat, že jsou všechny důvěrné, a dále že přijetí rozhodnutí o letecké nákladní dopravě nezahrnuje definitivní ukončení vyšetřování týkající se letecké nákladní dopravy (část 3.4.2 napadeného rozhodnutí).

15 Zašesté Komise uvedla, že na „předmětné dokumenty“ se v plném rozsahu vztahují výjimky podle čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážky nařízení č. 1049/2001, a že tedy není možné tyto dokumenty částečně zpřístupnit (část 4 napadeného rozhodnutí).

16 Zasedmé Komise uvedla, že podle čl. 4 odst. 2 poslední částí věty nařízení č. 1049/2001 se výjimky uvedené v předchozím bodě neuplatní, pokud existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění. Komise však měla za to, že potvrzující žádost neobsahuje argumenty, které by mohly existenci takového zájmu prokázat (část 5 napadeného rozhodnutí).

17 Pokud jde o žádost o přístup k nedůvěrné verzi rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, Komise uvedla, že tato verze je připravována. Komise zdůraznila, že příprava nedůvěrné verze rozhodnutí vydaného podle článku 101 SFEU v oblasti kartelových dohod je časově náročná a že právě jedná s dotčenými podniky o částech rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, které mají být z nedůvěrné verze tohoto rozhodnutí vyloučeny. Komise konečně uvedla, že vzhledem k tomu, že tato verze ještě neexistuje, žádost žalobkyně o přístup je bezpředmětná. Komise se však zavázala, že jakmile bude taková verze dokončena, zašle ji žalobkyni (část 2 čtvrtý pododstavec druhá odrážka napadeného rozhodnutí).

**Řízení a návrhová žádání účastnic řízení**

18 Žalobkyně podala projednávanou žalobu návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 10. října 2011.

19 Podáními došlými kanceláři Tribunálu ve dnech 13. a 16. ledna 2012 požádaly Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Société Air France SA, Cathay Pacific Airways Ltd, Air Canada, Lufthansa Cargo AG a Swiss International Air Lines AG o vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise. Tato vedlejší účastenství byla povolena usnesením předsedy šestého senátu Tribunálu ze dne 24. dubna 2012.

20 Vzhledem k tomu, že došlo ke změně ve složení senátů Tribunálu, byl soudce zpravodaj přidělen k prvnímu senátu, kterému byla v důsledku toho přidělena projednávaná věc.

21 Dne 16. ledna 2014 Tribunál v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 svého jednacího řádu položil několik písemných otázek účastnicím řízení, které této žádosti ve stanovené lhůtě vyhověly.

22 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (první senát) o zahájení ústní části řízení. Řeči účastnic řízení a odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 21. března 2014.

23 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

24 Komise navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

25 Koninklijke Luchtvaart Maatschappij, Martinair Holland, Société Air France, Air Canada, Lufthansa Cargo a Swiss International Air Lines navrhují, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

26 Cathay Pacific Airways navrhuje, aby Tribunál žalobu zamítl.

## Právní otázky

*Úvodní poznámky k obsahu napadeného rozhodnutí*

27 Nejprve je třeba uvést, že z bodů 2 a 6 výše vyplývá, že potvrzující žádost obsahuje tři žádosti o přístup k dokumentům, z nichž první se týká spisu k letecké nákladní dopravě a byla předložena jako hlavní žádost, druhá se týká úplného znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě a byla podána podpůrně a třetí se týká nedůvěrné verze tohoto rozhodnutí a byla podána ještě podpůrněji.

28 Komise zamítla třetí z těchto žádostí z důvodu, který se liší od důvodů, z nichž byly zamítnuty první dvě žádosti. Učinila tak v úvodní části napadeného rozhodnutí, která je věnována mimo jiné vymezení předmětu potvrzující žádosti (část 2 napadeného rozhodnutí).

29 V téže úvodní části Komise poznamenala, že důvody zamítnutí prvních dvou žádostí o přístup uvedených v bodě 27 výše budou uvedeny v dalších částech napadeného rozhodnutí.

30 V těchto dalších částech, a sice ve třetí až páté části napadeného rozhodnutí, však Komise samostatně nezkoumala ani nezmínila první dvě žádosti o přístup uvedené v bodě 27 výše. Je tedy třeba vykládat důvody zamítnutí uvedené Komisí v daných částech, je-li to možné, tak, že se týkají žádosti o přístup ke spisu k letecké nákladní dopravě i žádosti o přístup k úplnému znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě.

31 Dále je třeba poukázat na to, že ačkoli Komise tyto žádosti jasně zamítla na základě výjimek uvedených v čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážce nařízení č. 1049/2001, které vychází z ochrany obchodních zájmů a ochrany cílů vyšetřování, dvakrát zmínila i ochranu soudního řízení a uvedla, že toto řízení může být narušeno zpřístupněním takových dokumentů, jakých se týkají žádosti žalobkyně o přístup (viz část 3.1 sedmý pododstavec a část 3.2 první pododstavec napadeného rozhodnutí).

32 Žalobkyně a některé vedlejší účastnice řízení tedy ve svých vyjádřeních uvedly několik argumentů týkajících se otázky, zda požadovaný přístup může vést k narušení ochrany soudního řízení ve smyslu čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001, či nikoliv. Žalobkyně však neuplatnila důvod směřující ke zrušení napadeného rozhodnutí, jenž by vycházel z porušení tohoto ustanovení, a Komise před Tribunálem netvrdila, že napadené rozhodnutí je zčásti založeno na tomto ustanovení.

33 V tomto ohledu je třeba mít za to, že Komise sice v napadeném rozhodnutí zmínila ochranu soudního řízení, avšak žádosti o přístup ke spisu k letecké nákladní dopravě a k úplnému znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě zamítla pouze na základě výjimek stanovených v čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážce nařízení č. 1049/2001, které vychází z ochrany obchodních zájmů a ochrany cílů vyšetřování, a nikoliv na základě výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce tohoto nařízení.

34 Komise totiž v části 3.2 sedmém pododstavci, části 3.3 pátém pododstavci a části 4 napadeného rozhodnutí dospěla formálně pouze k závěru, že na požadované dokumenty se vztahují výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážce nařízení č. 1049/2001. Komise mimoto v části 5 desátém pododstavci napadeného rozhodnutí vyvodila ze zvážení veřejného zájmu na zpřístupnění požadovaných dokumentů oproti zájmům chráněným výjimkami uplatněnými v napadeném rozhodnutí, které byla povinna provést podle čl. 4 odst. 2 poslední části věty téhož nařízení, závěr, že převažujícím zájmem je zájem vycházející z ochrany obchodních zájmů a ochrany cílů vyšetřování. Konečně je třeba uvést, že Komise na jednání netvrdila, že napadené rozhodnutí je založeno na čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001.

35 Žalobní důvody uplatněné žalobkyní na podporu žaloby je třeba zkoumat ve světle výše uvedených úvah.

*K věci samé*

Úvodní poznámky

36 Žalobkyně se na podporu žaloby v podstatě dovolává pěti žalobních důvodů, které lze rozdělit do dvou skupin.

37 První skupinou žalobních důvodů žalobkyně zpochybňuje napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise zamítla její žádosti o přístup ke spisu k letecké nákladní dopravě a k úplnému znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě. Tato skupina žalobních důvodů zahrnuje první čtyři žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise nezkoumala konkrétně a individuálně spis k letecké nákladní dopravě. Druhý a třetí žalobní důvod vycházejí z porušení čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážky nařízení č. 1049/2001, neboť Komise neodůvodnila, proč by zpřístupnění spisu k letecké nákladní dopravě a zpřístupnění úplného znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě mohla vést k porušení ochrany obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby (druhý žalobní důvod) nebo ochrany cílů jejího vyšetřování (třetí žalobní důvod). Konečně, čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení čl. 4 odst. 2 poslední části věty nařízení č. 1049/2001, neboť podle žalobkyně existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění těchto dokumentů.

38 Druhá skupina zahrnuje pátý žalobní důvod. Tento žalobní důvod, uplatněný podpůrně, v podstatě vychází z porušení čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001, protože Komise neposkytla žalobkyni částečný přístup ke spisu k letecké nákladní dopravě a nezaslala jí nedůvěrnou verzi rozhodnutí o letecké nákladní dopravě.

39 Je třeba uvést, že orgán Evropské unie může pro účely posouzení žádosti o přístup k dokumentům, které má k dispozici, současně zohlednit více důvodů pro odepření přístupu uvedených v článku 4 nařízení č. 1049/2001 (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 28. června 2012, Komise v. Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, body 113 a 114).

40 Jak bylo uvedeno v bodech 27 až 35 výše, Komise měla v projednávané věci za to, že na spis k letecké nákladní dopravě a úplné znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě se vztahuje výjimka podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001, která se týká ochrany obchodních zájmů, a zároveň i výjimka podle čl. 4 odst. 2 třetí odrážky téhož nařízení, která se týká ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu unijních orgánů.

41 Co se týče nedůvěrné verze rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, Komise neměla za to, že se na ni vztahuje výjimka z práva na přístup k dokumentům, ale pouze konstatovala, že tato verze ještě neexistuje, a že jakmile bude připravena, bude žalobkyni zaslána.

K prvnímu žalobnímu důvodu, jenž vychází z porušení povinnosti konkrétně a individuálně zkoumat dokumenty, které jsou součástí spisu k letecké nákladní dopravě

42 Úvodem je třeba připomenout, že na základě čl. 15 odst. 3 SFEU má každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se statutárním sídlem v členském státě právo na přístup k dokumentům orgánů, institucí a jiných subjektů Unie, aniž jsou dotčeny zásady a podmínky stanovené v souladu s řádným legislativním postupem. Cílem nařízení č. 1049/2001 je poskytnout veřejnosti právo na co nejširší přístup k dokumentům orgánů. Z tohoto nařízení, zejména z jeho článku 4, který v tomto ohledu stanoví režim výjimek, rovněž vyplývá, že toto právo na přístup však podléhá určitým omezením založeným na důvodech veřejného či soukromého zájmu (rozsudek Soudního dvora ze dne 27. února 2014, Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, C-365/12 P, bod 61).

43 Na základě výjimek uplatněných Komisí v napadeném rozhodnutí, tedy výjimek uvedených v čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážce nařízení č. 1049/2001, unijní orgány odepřou přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby nebo ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu těchto orgánů a pokud neexistuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění daného dokumentu.

44 Z toho vyplývá, že režim výjimek podle tohoto článku 4 je založen na zvažování protichůdných zájmů v dané situaci, tj. na jedné straně zájmů, v jejichž prospěch by sloužilo zpřístupnění dotčených dokumentů, a na druhé straně zájmů, jež by toto zpřístupnění ohrozilo. Rozhodnutí o žádosti o přístup k dokumentům závisí na tom, kterému zájmu je třeba dát v projednávaném případě přednost (rozsudek Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 63).

45 V projednávané věci je třeba mít za to, že spis k letecké nákladní dopravě a úplné znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě jsou součástí činnosti inspekce, vyšetřování a auditu unijních orgánů ve smyslu čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení č. 1049/2001. Informace obsažené v těchto dokumentech byly totiž buď shromážděny, nebo vypracovány Komisí v rámci vyšetřování týkajícího se použití článku 101 SFEU, jehož účelem bylo shromáždit dostatečné informace a důkazy pro zamezení konkrétních praktik, jež jsou v rozporu s tímto ustanovením.

46 Mimoto vzhledem k cíli řízení podle článku 101 SFEU, který spočívá v ověření toho, zda se jeden nebo více podniků zapojilo do koluzních jednání, která jsou způsobilá značně ovlivnit hospodářskou soutěž, shromažďuje Komise v rámci takového řízení citlivé obchodní informace týkající se zejména obchodních strategií zúčastněných podniků, číselných údajů o prodejích, jejich podílů na trhu či jejich obchodních vztahů, takže přístup k dokumentům týkajícím se takového řízení může narušit ochranu obchodních zájmů uvedených podniků. Výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů a cílů inspekce, vyšetřování a auditu unijních orgánů spolu tedy v projednávané věci úzce souvisí (rozsudek Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 79, a rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013, Nizozemsko v. Komise, T-380/08, bod 34).

47 Je pravda, že k odůvodnění odepření přístupu k dokumentu v zásadě nepostačuje, že tento dokument souvisí s činností nebo zájmem, které jsou uvedeny v čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, jelikož dotyčný orgán musí rovněž vysvětlit, jak by přístup k tomuto dokumentu mohl konkrétně a skutečně narušit zájem chráněný výjimkou stanovenou v tomto článku. Tento orgán se však v tomto ohledu může opřít o obecné domněnky použitelné na některé kategorie dokumentů, protože na žádosti

o zpřístupnění týkající se dokumentů téže povahy je možno použít podobné obecné úvahy (rozsudky Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, body 64 a 65, a Nizozemsko v. Komise, bod 46 výše, bod 35).

48 Je třeba posoudit, zda taková obecná domněnka může v případě řízení podle článku 101 SFEU vyplývat z ustanovení nařízení č. 1/2003 a nařízení č. 773/2004, která specificky upravují právo na přístup k dokumentům obsaženým ve spisech Komise, jež se týkají těchto řízení.

49 V tomto ohledu je třeba uvést, že nařízení č. 1/2003 a nařízení č. 773/2004 mají v dané oblasti cíle odlišné od těch, které sleduje nařízení č. 1049/2001, jelikož sledují zajištění dodržování práva dotčených účastníků na obhajobu, včasného vyřizování stížností a zajištění dodržování profesního tajemství v řízeních podle článku 101 SFEU, a nikoliv co největší usnadnění výkonu práva na přístup k dokumentům, jakož i podporování řádné správní praxe při zajištění co největší možné transparentnosti rozhodovacího procesu veřejných orgánů a informací, na kterých se jejich rozhodnutí zakládají (rozsudky Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 83, a Nizozemsko v. Komise, bod 46 výše, bod 30).

50 Na rozdíl od tvrzení žalobkyně, že v případě rozporu mezi nařízením č. 1049/2001 a jinou normou unijního práva mají přednost ustanovení uvedeného nařízení, nařízení č. 1049/2001 a nařízení č. 1/2003 neobsahují žádná ustanovení, která by výslovně stanovila přednost jednoho před druhým. Je tedy třeba zajistit použití každého z těchto nařízení, které bude slučitelné s použitím druhého z nich, a umožní tak jejich soudržné uplatňování (rozsudky Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 84, a Nizozemsko v. Komise, bod 46 výše, bod 31).

51 Právo nahlížet do správního spisu v rámci řízení podle článku 101 SFEU a právo na přístup k dokumentům orgánů podle nařízení č. 1049/2001 se sice po právní stránce liší, nic to však nemění na tom, že z funkčního hlediska vedou ke srovnatelné situaci. Přístup ke spisu, bez ohledu na právní základ jeho přiznání, umožňuje totiž zúčastněným stranám získat vyjádření a dokumenty předložené Komisi dotčenými podniky a třetími osobami (rozsudky Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 89, a Nizozemsko v. Komise, bod 46 výše, bod 32).

52 Článek 27 odst. 2 a článek 28 nařízení č. 1/2003, jakož i články 6, 8, 15 a 16 nařízení č. 773/2004 přitom upravují užívání dokumentů obsažených ve spise týkajícím se řízení podle článku 101 SFEU restriktivně, když poskytují přístup ke spisu pouze „dotčeným účastníkům“ a „stěžovatelům“, jejichž stížnost Komise zamýšlí zamítnout, s výhradou nezpřístupnění obchodních tajemství a jiných důvěrných informací podniků, jakož i interních dokumentů Komise a orgánů pro hospodářskou soutěž členských států, a pokud jsou zpřístupněné dokumenty užity pouze pro účely soudních nebo správních řízení, jejichž předmětem je uplatnění článku 101 SFEU (rozsudky Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 86, a Nizozemsko v. Komise, bod 46 výše, bod 38).

53 Z toho vyplývá, že účastníci řízení podle článku 101 SFEU nejen že nemají neomezený přístup k dokumentům obsaženým ve spise Komise, ale právo přístupu k dokumentům ve spise Komise nemají v rámci takového řízení ani třetí osoby s výjimkou stěžovatelů (rozsudek Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 87).

54 Tyto úvahy musí být zohledněny pro účely výkladu čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážky nařízení č. 1049/2001. Kdyby totiž jiné osoby než ty, jež jsou oprávněny k přístupu ke spisu na základě nařízení č. 1/2003 a nařízení č. 773/2004, nebo jež právo na přístup v zásadě měly, avšak nevyužily jej, nebo jim byl přístup odepřen, mohly dosáhnout přístupu k dokumentům na základě nařízení č. 1049/2001, byl by režim přístupu ke spisu zavedený nařízením č. 1/2003 a nařízením č. 773/2004 zpochybněn (rozsudky Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 88, a Nizozemsko v. Komise, bod 46 výše, bod 40).

55 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že obecný přístup na základě nařízení č. 1049/2001 k dokumentům, které si Komise vyměnila v rámci řízení podle článku 101 SFEU se stranami dotčenými tímto řízením nebo třetími osobami, by mohl ohrozit rovnováhu, kterou chtěl unijní zákonodárce v nařízení č. 1/2003 a nařízení č. 773/2004 zajistit mezi povinností dotčených podniků sdělit Komisi případně citlivé obchodní informace a zárukou zvýšené ochrany spojenou s informacemi takto předanými Komisi na základě profesního a obchodního tajemství (rozsudky Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 90, a Nizozemsko v. Komise, bod 46 výše, bod 39).

56 Co se mimoto týče informací shromážděných Komisí v rámci řízení podle článku 101 SFEU na základě sdělení o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3, a Úř. věst. 2006, C 298, s. 11), je třeba mít za to, že zpřístupnění takových informací by mohlo odradit potenciální žadatele o shovívavost od toho, aby učinili prohlášení na základě těchto sdělení. Žadatelé by se totiž mohli dostat do méně příznivého postavení než ostatní podniky, které se účastnily kartelové dohody a které na vyšetřování nespolupracovaly nebo jejichž spolupráce byla méně intenzivní (rozsudek Nizozemsko v. Komise, bod 46 výše, bod 41).

57 Pro účely výkladu výjimek upravených v čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážce nařízení č. 1049/2001 je tedy třeba uznat, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, existuje obecná domněnka, podle níž by zpřístupnění dokumentů, které shromáždila Komise v rámci řízení podle článku 101 SFEU, v zásadě narušilo jak ochranu cílů inspekce, vyšetřování a auditu unijních orgánů, tak ochranu obchodních zájmů podniků zúčastněných v takovém řízení (v tomto smyslu viz rozsudky Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 92, a Nizozemsko v. Komise, bod 46 výše, bod 42; obdobně viz rozsudek Komise v. Éditions Odile Jacob, bod 39 výše, bod 123).

58 Vzhledem k povaze zájmů chráněných v rámci řízení podle článku 101 SFEU je závěr vyvozený v předcházejícím bodě platný nezávisle na tom, zda se žádost o přístup týká již ukončeného řízení nebo řízení probíhajícího. Zveřejnění citlivých informací týkajících se hospodářských činností dotčených podniků totiž může porušit jejich obchodní zájmy bez ohledu na to, zda probíhá řízení podle článku 101 SFEU. Kromě toho by perspektiva takového zveřejnění po ukončení tohoto řízení mohla snížit ochotu podniků spolupracovat v rámci takového probíhajícího řízení (rozsudek Nizozemsko v. Komise, bod 46 výše, bod 43; obdobně viz rozsudek Komise v. Éditions Odile Jacob, bod 39 výše, bod 124).

59 Je třeba ostatně zdůraznit, že podle čl. 4 odst. 7 nařízení č. 1049/2001 se výjimky týkající se obchodních zájmů nebo citlivých dokumentů mohou uplatňovat po dobu 30 let nebo i po uplynutí této doby, je-li to nezbytné (rozsudek Komise v. Éditions Odile Jacob, bod 39 výše, bod 125).

60 Výše uvedená obecná domněnka konečně nevylučuje možnost prokázat, že se na daný dokument, jehož zpřístupnění je požadováno, tato domněnka nevztahuje nebo že existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění tohoto dokumentu podle čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 (rozsudky Komise v. Éditions Odile Jacob, bod 39 výše, bod 126; Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 100, a Nizozemsko v. Komise, bod 46 výše, bod 45).

61 Ve světle výše uvedeného je třeba mít za to, že na rozdíl od toho, co k věci tvrdí žalobkyně, Komise nebyla povinna přikročit ke konkrétnímu a individuálnímu zkoumání dokumentů, které jsou součástí spisu k letecké nákladní dopravě.

62 První žalobní důvod musí být tudíž zamítnut.

Ke druhému žalobnímu důvodu, jenž vychází z porušení čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001 v rozsahu, v němž měla Komise za to, že na spis k letecké nákladní dopravě a úplné znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě se vztahuje výjimka z práva na přístup k dokumentům, jež vychází z ochrany obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby

63 Žalobkyně uvádí, že Komise neodůvodnila, proč by přístup ke spisu k letecké nákladní dopravě a k úplnému znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě narušil obchodní zájmy fyzické nebo právnické osoby. Připomíná, že se rozhodnutí o letecké nákladní dopravě týká období od prosince 1999 do února 2006. Žádná obchodní informace již není podle žalobkyně aktuální ani chráněná. Komise sama ve svém oznámení o pravidlech pro přístup do spisu v případech podle článků [101 SFEU] a [102 SFEU], článků 53, 54 a 57 Dohody o EHP a nařízení Rady (ES) č. 139/2004 (Úř. věst. 2005, C 325, s. 7) uvedla, že informace starší pěti let již zpravidla nejsou důvěrné.

64 Komise, podporovaná vedlejšími účastnicemi řízení, zpochybňuje argumenty žalobkyně.

65 Nejprve je třeba uvést, že s ohledem na to, co bylo uvedeno v bodě 57 výše, mohla Komise předpokládat, že přístup ke spisu k letecké nákladní dopravě a k důvěrné verzi rozhodnutí o letecké nákladní dopravě může narušit obchodní zájmy podniků dotčených vyšetřováním týkajícím se letecké nákladní dopravy. Ačkoli žalobkyně tvrdí opak, Komise tedy v tomto ohledu nemusela uvést konkrétní důvody.

66 Dále je třeba připomenout, že jak vyplývá ze samotného znění čl. 4 odst. 7 nařízení č. 1049/2001 a jak bylo zdůrazněno v judikatuře (viz bod 59 výše), výjimky uvedené v tomto ustanovení lze uplatňovat po dobu třiceti let, či dokonce po uplynutí této doby, je-li to nezbytné, pokud jde mimo jiné o výjimku vycházející z ochrany obchodních zájmů.

67 V projednávané věci sama žalobkyně připouští, že se rozhodnutí o letecké nákladní dopravě týká období od prosince 1999 do února 2006, což je méně než třicet let před přijetím napadeného rozhodnutí.

68 Projednávaný žalobní důvod musí být tudíž zamítnut.

K třetímu žalobnímu důvodu, jenž vychází z porušení čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení č. 1049/2001 v rozsahu, v němž měla Komise za to, že na spis k letecké nákladní dopravě a úplné znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě se vztahuje výjimka z práva na přístup k dokumentům podložená ochranou cílů vyšetřování

69 Žalobkyně uvádí, že vyšetřování týkající se letecké nákladní dopravy bylo v době přijetí napadeného rozhodnutí ukončeno navzdory existenci určitých řízení probíhajících u Tribunálu ohledně žalob na neplatnost podaných proti rozhodnutí o letecké nákladní dopravě. Komise tedy nesprávně předpokládala, že zpřístupnění spisu k letecké nákladní dopravě a úplného znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě může vést k porušení ochrany cílů jejích vyšetřování.

70 Jak Komise a vedlejší účastnice řízení správně uvádí, argumenty žalobkyně musí být zamítnuty. Jak je totiž uvedeno v bodě 57 výše, Komise mohla předpokládat, že přístup ke spisu k letecké nákladní dopravě a k rozhodnutí o letecké nákladní dopravě může vést k porušení ochrany cílů jejích vyšetřování.

71 Kromě toho je nutno zdůraznit, že – jak uvádí sama žalobkyně – v době, kdy Komise přijala napadené rozhodnutí, probíhalo před Tribunálem několik soudních řízení ohledně legality rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, a sice věci Air Canada v. Komise, T-9/11, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij v. Komise, T-28/11, Japan Airlines v. Komise, T-36/11, Cathay Pacific Airways v. Komise, T-38/11, Cargolux Airlines v. Komise, T-39/11, Lan Airlines and Lan Cargo v. Komise, T-40/11, Singapore

Airlines and Singapore Airlines Cargo PTE v. Komise, T-43/11, Deutsche Lufthansa a další v. Komise, T-46/11, British Airways v. Komise, T-48/11, SAS Cargo Group a další v. Komise, T-56/11, Air France KLM v. Komise, T-62/11, Air France v. Komise, T-63/11 a Martinair Holland v. Komise, T-67/11, které jsou v současnosti projednávány před Tribunálem.

72 Je tedy třeba konstatovat, že by se Komise v závislosti na výsledku jednotlivých soudních řízení uvedených v předchozím bodě mohla rozhodnout obnovit své aktivity za účelem případného přijetí nového rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Éditions Odile Jacob, bod 39 výše, bod 130). Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, tedy vyšetřování týkající se letecké nákladní dopravy nemohlo být považováno za definitivně ukončené v době přijetí napadeného rozhodnutí.

73 Z výše uvedeného vyplývá, že projednávaný žalobní důvod musí být zamítnut.

K čtvrtému žalobnímu důvodu, jenž vychází z porušení čl. 4 odst. 2 poslední části věty nařízení č. 1049/2001, neboť podle žalobkyně existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění spisu k letecké nákladní dopravě a zpřístupnění úplného znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě

– Úvodní poznámky

74 Z článku 4 odst. 2 poslední části věty nařízení č. 1049/2001 vyplývá, že unijní orgány neodepřou přístup k dokumentu, pokud je jeho zpřístupnění odůvodněno převažujícím veřejným zájmem, i kdyby toto zpřístupnění mohlo – stejně jako v projednávané věci – narušit ochranu obchodních zájmů určité fyzické nebo právnické osoby nebo ochranu cílů inspekce, vyšetřování a auditu unijních orgánů.

75 V tomto kontextu je potřeba zvážit zvláštní zájem, jenž má být chráněn nezpřístupněním dotyčného dokumentu, a zejména obecný zájem na zpřístupnění tohoto dokumentu vzhledem k výhodám vyplývajícím, jak je upřesněno v bodě 2 odůvodnění nařízení č. 1049/2001, ze zvýšené transparentnosti, tedy větší účasti občanů na rozhodovacím procesu, jakož i větší legitimity, účinnosti a odpovědnosti správních orgánů ve vztahu k občanům v demokratickém systému (rozsudek Tribunálu ze dne 21. října 2010, Agapiou Joséphidès v. Komise a EACEA, T-439/08, bod 136).

76 Jak bylo uvedeno v bodě 16 výše, Komise měla v napadeném rozhodnutí za to, že potvrzující žádost neobsahuje argumenty, které by mohly prokázat existenci převažujícího veřejného zájmu na zpřístupnění spisu k letecké nákladní dopravě a důvěrné verze rozhodnutí o letecké nákladní dopravě žalobkyni.

77 Žalobkyně tvrdí, že tento závěr je chybný. V tomto ohledu uvádí v podstatě čtyři části. Tyto části vycházejí zaprvé z existence veřejného zájmu, jenž je inherentní zpřístupnění dokumentů týkajících se vyšetřování v oblasti hospodářské soutěže, zadruhé z nutnosti zpřístupnit dokumenty usnadňující žaloby na náhradu škody způsobené porušením pravidel hospodářské soutěže (dále jen „žaloby na náhradu škody“), zatřetí ze základní povahy práva na přístup k dokumentům a začtvrté ze zohlednění všech předchozích argumentů.

– K první části, jež vychází z existence převažujícího veřejného zájmu, jenž je inherentní zpřístupnění dokumentů týkajících se vyšetřování v oblasti hospodářské soutěže

78 Žalobkyně uvádí, že veřejný zájem na zpřístupnění dokumentů týkajících se kartelové dohody je již ze své povahy důležitý, neboť občané mají zájem na tom, aby hospodářská soutěž nebyla narušena. Žalobkyně zdůrazňuje, že kartelová dohoda o letecké nákladní dopravě se týká téměř celého hlavního hospodářského odvětví a měla významný dopad na fungování vnitřního trhu, jakož i závažné důsledky

pro velký počet účastníků trhu a pro širokou veřejnost. Podle žalobkyně existence tohoto veřejného zájmu odůvodňuje zpřístupnění spisu k letecké nákladní dopravě a zpřístupnění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě.

79 Žalobkyně se tímto argumentem, který Komise zpochybňuje, v podstatě dovolává existence převažujícího veřejného zájmu ve smyslu čl. 4 odst. 2 poslední části věty nařízení č. 1049/2001 na tom, aby byly známy důvody, které vedly Komisi k přijetí rozhodnutí v oblasti hospodářské soutěže, nebo přinejmenším „důležitých“ rozhodnutí, kterýžto podle žalobkyně systematicky převažuje nad obchodními zájmy dotyčných podniků a nad zájmem vycházejícím z ochrany vyšetřování Komise.

80 V tomto ohledu je třeba mít za to, že veřejnost musí mít možnost se seznámit s činností Komise v oblasti hospodářské soutěže, aby byly zajištěny dostatečně jasná identifikace chování, za které mohou být hospodářským subjektům uloženy sankce, a pochopení rozhodovací praxe Komise, jež má zásadní význam pro fungování vnitřního trhu, který se týká všech občanů Unie jako hospodářských subjektů či spotřebitelů.

81 Existuje tedy převažující veřejný zájem na tom, aby se veřejnost mohla seznámit s některými základními složkami činnosti Komise v oblasti hospodářské soutěže.

82 Avšak na rozdíl od toho, co v podstatě tvrdí žalobkyně, existence tohoto veřejného zájmu neukládá Komisi povinnost umožnit na základě nařízení č. 1049/2001 všeobecný přístup ke všem informacím shromážděným v rámci řízení podle článku 101 SFEU.

83 Je totiž třeba připomenout, že takový všeobecný přístup by mohl ohrozit rovnováhu, kterou chtěl unijní zákonodárce v nařízení č. 1/2003 zajistit mezi povinností dotčených podniků sdělit Komisi případně citlivé obchodní informace a zárukou zvýšené ochrany spojenou s informacemi takto předanými Komisi na základě profesního a obchodního tajemství (viz bod 55 výše).

84 Kromě toho je třeba uvést, že z bodu 6 odůvodnění nařízení č. 1049/2001 vyplývá, že zájem veřejnosti na získání dokumentu na základě zásady transparentnosti nemá stejnou váhu, jedná-li se o dokument, jenž je součástí správního postupu, nebo dokument týkající se postupu, v jehož rámci uvedený unijní orgán vystupuje jako zákonodárce (rozsudek Agapiou Joséphidès v. Komise a EACEA, bod 75 výše, bod 139; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 91).

85 S ohledem na výše uvedené neodůvodňuje veřejný zájem na obeznámenosti s činností Komise v oblasti hospodářské soutěže jako takový zpřístupnění vyšetřovacího spisu ani zpřístupnění úplného znění přijatého rozhodnutí, neboť tyto dokumenty nejsou nezbytné pro pochopení takových základních složek činnosti Komise, jako jsou výsledek řízení a důvody, kterými se řídila její činnost. Komise totiž může zajistit dostatečné pochopení tohoto výsledku a těchto důvodů mimo jiné zveřejněním nedůvěrné verze dotčeného rozhodnutí.

86 Argument žalobkyně, že Komise zveřejněním nedůvěrné verze rozhodnutí o kartelové dohodě pouze plní zvláštní povinnost, která se liší od povinnosti plynoucí z použití nařízení č. 1049/2001, tento závěr nevyvrací. Skutečnost, zda je toto zveřejnění závazné, či nikoliv, totiž nemá žádný dopad na otázku, zda uspokojuje veřejný zájem.

87 Závěr uvedený v bodě 85 výše není vyvrácen ani argumentem žalobkyně, že nedůvěrná verze rozhodnutí o letecké nákladní dopravě nebyla ještě rok po jeho přijetí zveřejněna a že toto zveřejnění může být stále odkládáno z důvodu sporu mezi dotyčnými podniky a Komisí ohledně informací, které je třeba považovat za důvěrné.

88 V tomto ohledu stačí uvést, že otázka, zda Komise byla povinna sdělit na žádost nedůvěrnou verzi rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, bude zkoumána v rámci pátého žalobního důvodu.

89 První část čtvrtého žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout.

– Ke druhé části, jež vychází z nutnosti zpřístupnit dokumenty usnadňující žaloby na náhradu škody

90 Žalobkyně zdůrazňuje, že spis k letecké nákladní dopravě a úplné znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě potřebuje k zachování svých šancí dosáhnout náhrady škody, která jí byla způsobena. Připomíná, že Komise ve své bílé knize ze dne 2. dubna 2008 o žalobách o náhradu škody způsobené porušením antimonopolních pravidel ES [COM(2008) 165] uznala, že žaloby na náhradu škody jsou prostředkem k obnovení a podpoře nenarušené hospodářské soutěže a k odrazování od vytváření nových kartelových dohod. Žalobkyně má za to, že účinnost uvedených žalob tedy nemá za následek pouze ochranu individuálních zájmů, ale má funkci obecné prevence ve veřejném zájmu, jak bylo uznáno v judikatuře. Žalobkyně je toho názoru, že s ohledem na skutečnost, že přístup k dokumentům je základním právem, převažuje veřejný zájem na zachování účinné hospodářské soutěže v projednávané věci nad zájmem členů kartelové dohody o letecké nákladní dopravě na tom, aby byly chráněny jejich obchodní informace. Zájmy členů kartelové dohody každopádně nejsou s ohledem na protiprávnost jejich úkonů legitimní.

91 Komise, podporovaná vedlejšími účastnicemi řízení, argumentaci žalobkyně zpochybňuje.

92 Je třeba uvést, že každý má právo domáhat se náhrady škody, která mu byla způsobena porušením článku 101 SFEU. Takové právo totiž posiluje funkčnost unijních pravidel v oblasti hospodářské soutěže, a přispívá tak k zachování účinné hospodářské soutěže v Unii (viz rozsudek Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 104 a citovaná judikatura).

93 Takové obecné důvody však nemohou jako takové převážit nad důvody odepření přístupu k dotčeným dokumentům (rozsudek Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 105).

94 Pro účely zajištění účinné ochrany práva na náhradu škody, jež náleží žadateli, není totiž nezbytné, aby byl každý dokument týkající se řízení podle článku 101 SFEU sdělen takovému žadateli z důvodu, že posledně uvedený hodlá podat žalobu na náhradu škody, jelikož je málo pravděpodobné, že by žaloba na náhradu škody musela být podepřena všemi informacemi uvedenými ve spise týkajícím se tohoto řízení (rozsudek Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 106).

95 Je tedy na každé osobě, která chce obdržet náhradu škody utrpěné z důvodu porušení článku 101 SFEU, aby prokázala, že je pro ni nezbytné nahlédnout do některého z dokumentů obsažených ve spise Komise, aby Komise mohla případ od případu provést zvážení zájmů odůvodňujících zpřístupnění takových dokumentů a jejich ochranu, při zohlednění všech relevantních okolností věci (rozsudek Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 107).

96 Pokud taková nezbytnost neexistuje, nemůže zájem na získání náhrady škody způsobené porušením článku 101 SFEU představovat převažující veřejný zájem ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 (rozsudek Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 108).

97 V projednávané věci žalobkyně nijak neprokázala, v čem byl přístup k dokumentům uvedeným ve spise k letecké nákladní dopravě a k úplnému znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě tak nezbytný, že převažující veřejný zájem odůvodňoval jejich zpřístupnění podle čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001.

98 Z výše uvedených úvah vyplývá, že projednávaná část musí být zamítnuta.

– K třetí části, jež vychází ze základní povahy práva na přístup k dokumentům

99 Žalobkyně uvádí, že právo na přístup k dokumentům je základním právem, jehož ochrana není pouze v individuálním zájmu jeho nositele. Unijní právo se vyznačuje objektivní vůlí zajistit dodržování základních práv, což je požadavek, který spadá pod obecný veřejný zájem a musí být zohledněn při použití nařízení č. 1049/2001.

100 Tímto argumentem žalobkyně ve skutečnosti tvrdí, že převažující veřejný zájem ve smyslu čl. 4 odst. 2 poslední části věty nařízení č. 1049/2001 existuje v případě každé žádosti o přístup k dokumentům, která je výrazem základního práva na transparentnost. To by mělo za následek nemožnost uplatnit výjimky podle čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, které by byly zbaveny svého smyslu.

101 Projednávanou část je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

– Ke čtvrté části, jež vychází ze zohlednění všech předchozích částí

102 Žalobkyně uvádí, že zatímco tři předchozí části ukazují, že existuje několik veřejných zájmů, které – nahlíženy samostatně – odůvodňují přístup ke spisu k letecké nákladní dopravě a k úplnému znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, odůvodnění je ještě jasnější, nahlížíme-li na tyto zájmy jako na celek.

103 S ohledem na odpověď poskytnutou na tři předchozí části musí být i tato část zamítnuta.

104 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba čtvrtý žalobní důvod zamítnout.

K pátému žalobnímu důvodu, jenž vychází z porušení čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 v rozsahu, v němž Komise měla žalobkyni umožnit částečný přístup ke spisu k letecké nákladní dopravě a zaslat jí nedůvěrnou verzi rozhodnutí o letecké nákladní dopravě

105 Projednávaný žalobní důvod lze rozdělit na dvě části, z nichž první vychází z povinnosti Komise umožnit žalobkyni částečný přístup ke spisu k letecké nákladní dopravě a druhá vychází z povinnosti Komise zaslat jí nedůvěrnou verzi rozhodnutí o letecké nákladní dopravě.

106 Komise, podporovaná Air Canada a Société Air France, uvádí, že obě tyto části jsou neopodstatněné.

– K první části, jež vychází z povinnosti Komise umožnit žalobkyni částečný přístup ke spisu k letecké nákladní dopravě

107 Žalobkyně uvádí, že i v případě, kdy by bylo odepření přístupu k celému spisu k letecké nákladní dopravě odůvodněné, Komise porušila čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001, když jí neumožnila částečný přístup k uvedenému spisu.

108 V tomto ohledu stačí připomenout, že na dokumenty, které jsou součástí spisu k letecké nákladní dopravě, se vztahovala obecná domněnka, jak bylo uvedeno v bodě 57 výše, a že neexistoval žádný převažující veřejný zájem na jejich zpřístupnění. Za těchto okolností tyto dokumenty nepodléhají v souladu s judikaturou Soudního dvora povinnosti celkového či částečného zpřístupnění jejich obsahu (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Enbw Energie Baden-Württemberg, bod 42 výše, bod 134).

109 Projednávaná část musí být tedy zamítnuta.

– Ke druhé části, jež vychází z povinnosti Komise zaslat žalobkyni nedůvěrnou verzi rozhodnutí o letecké nákladní dopravě

110 Žalobkyně uvádí, že i za předpokladu, že Komise mohla zamítnout její žádost o přístup k úplnému znění rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, měla vyhovět její žádosti o přístup k nedůvěrné verzi tohoto rozhodnutí, což Komise zpochybňuje.

111 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 stanoví, že pokud se některá z výjimek uvedených v daném článku vztahuje pouze na část požadovaného dokumentu, zbývající části dokumentu se zpřístupní. Podle judikatury Soudního dvora musí být částečný přístup k dokumentu unijních orgánů posuzován s ohledem na zásadu proporcionality (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 6. prosince 2001, Rada v. Hautala, C-353/99 P, Recueil, s. I-9565, body 27 a 28).

112 Ze samotného znění ustanovení uvedeného v předchozím bodě vyplývá, že orgán je povinen zkoumat, zda je třeba přiznat částečný přístup k dokumentům uvedeným v žádosti o přístup tak, že se případné odepření omezí pouze na údaje, na které se vztahují výjimky uvedené v čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001. Orgán musí přiznat takový částečný přístup, pokud může být cíle sledovaného tímto orgánem, když odpírá přístup k dokumentu, dosaženo v případě, že se tento orgán omezí na skrytí částí textu, které by mohly poškodit chráněný veřejný zájem (rozsudek Tribunálu ze dne 25. dubna 2007, WWF European Policy Programme v. Rada, T-264/04, Sb. rozh. s. II-911, bod 50; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek Rada v. Hautala, bod 111 výše, bod 29).

113 Z výkladu čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 ve spojení s čl. 4 odst. 2 poslední částí věty téhož nařízení přitom vyplývá, že pokud převažující veřejný zájem uvedený v posledně uvedeném ustanovení odůvodňuje zpřístupnění části dokumentu, unijní orgán, kterému byla podána žádost o přístup, je povinen přístup k této části umožnit.

114 Z bodů 80 a 81 výše vyplývá, že je třeba uznat existenci převažujícího veřejného zájmu na tom, aby veřejnost mohla znát některé základní prvky činnosti Komise v oblasti hospodářské soutěže, což vyžaduje zpřístupnění informací umožňujících pochopit mimo jiné výsledek řízení a důvody, kterými se řídily kroky Komise.

115 K určení informací, které jsou v tomto ohledu nezbytné, je třeba mít za to, že podle čl. 30 odst. 1 a 2 nařízení č. 1/2003 je Komise při zohlednění oprávněného zájmu podniků, aby byla zachována jejich obchodní tajemství, povinna zveřejnit rozhodnutí, která přijme podle článku 7 téhož nařízení, s uvedením jmen stran a hlavního obsahu rozhodnutí, včetně všech uložených sankcí. Vzhledem k nutnosti jednotného uplatňování nařízení č. 1049/2001 a nařízení č. 1/2003 (viz bod 50 výše) totiž Komise nemůže na základě nařízení č. 1049/2001 odepřít sdělení dokumentu, který byla každopádně povinna sdělit na základě nařízení č. 1/2003.

116 Převažující veřejný zájem na zveřejnění, který je uveden v bodě 114 výše, tedy nelze uspokojit pouhým zveřejněním tiskové zprávy informující o přijetí dotčeného rozhodnutí, a to i v případě, kdy tato tisková zpráva stejně jako v projednávané věci stručně popisuje zjištěné protiprávní jednání, uvádí podniky považované za zodpovědné za toto protiprávní jednání a výši pokut, která byla každému z nich uložena, neboť taková tisková zpráva nepřebírá hlavní obsah rozhodnutí přijatých na základě článku 7 nařízení č. 1/2003. Tento převažující veřejný zájem vyžaduje zveřejnění nedůvěrné verze těchto rozhodnutí.

117 Komise tedy byla povinna zaslat žalobkyni na základě její žádosti nedůvěrnou verzi rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, což představuje částečný přístup k tomuto rozhodnutí ve smyslu čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001.

118 Jak bylo uvedeno v bodě 17 výše, Komise pojednala o žádosti o přístup k nedůvěrné verzi rozhodnutí o letecké nákladní dopravě v části 2 druhé odrážce napadeného rozhodnutí. Komise uvedla následující:

„Pokud jde o vaši alternativní žádost, musím vám oznámit, že nedůvěrná verze [rozhodnutí o letecké nákladní dopravě] nebyla ještě vytvořena. Útvary Komise se v současnosti zabývají přípravou této nedůvěrné verze a se stranami probíhají diskuse o tom, které části nesmí být zveřejněny. Jak víte, proces vytváření nedůvěrné verze rozhodnutí v oblasti kartelové dohody je časově náročný. Vzhledem k tomu, že v současné době neexistuje žádná nedůvěrná verze, vaše žádost na základě nařízení č. 1049/2001 je bezpředmětná. Avšak jakmile bude nedůvěrná verze dokončena, zašleme vám její kopii."

119 Žalobkyně tvrdí, že tuto část napadeného rozhodnutí je třeba vykládat doslovně, a že tedy znamená, že Komise zamítla její žádost o přístup k nedůvěrné verzi rozhodnutí o letecké nákladní dopravě pouze z toho důvodu, že tato verze neexistovala.

120 Jak uvádí žalobkyně, pokud by byl připuštěn takový důvod zamítnutí, Komise by mohla systematicky odpírat částečný přístup ke každému dokumentu, který obsahuje důvěrné informace. Poskytnutí částečného přístupu totiž v praxi vyžaduje přípravu nedůvěrné verze požadovaného dokumentu, a Komise by se tedy mohla pokaždé spokojit s konstatováním, že tato verze neexistuje.

121 Je pravda, že se Komise zavázala zaslat žalobkyni kopii nedůvěrné verze rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, jakmile bude dokončena. Komise tedy v napadeném rozhodnutí ve skutečnosti nezamítla žádost žalobkyně o přístup k nedůvěrné verzi z důvodu, že tato verze neexistovala, ale z důvodu, že přístup k této verzi mohl být umožněn až k pozdějšímu a neurčitému datu.

122 Komise uvádí, že ke dni přijetí napadeného rozhodnutí nemohla žalobkyni předat nedůvěrnou verzi rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, neboť bylo třeba nejprve jednat s podniky, kterých se týká rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, o informacích, jež mají být z důvěrné verze tohoto rozhodnutí odstraněny.

123 Článek 8 odst. 1 nařízení č. 1049/2001 v tomto ohledu uvádí:

„Potvrzující žádost o přístup k dokumentu se vyřídí bez prodlení. Do 15 pracovních dnů od registrace žádosti orgán buď zajistí přístup k požadovanému dokumentu a zpřístupní jej v této lhůtě v souladu s článkem 10, nebo v písemné odpovědi sdělí důvody úplného nebo částečného zamítnutí žádosti. V případě úplného nebo částečného zamítnutí žádosti orgán informuje žadatele o opravných prostředcích, které může použít, zejména o soudním řízení proti orgánu nebo o možnosti podat stížnost veřejnému ochránci práv za podmínek uvedených v článcích [263 SFEU] a [228 SFEU]."

124 Článek 8 odst. 2 téhož nařízení stanoví:

„Ve výjimečných případech, například když se žádost týká velmi rozsáhlého dokumentu nebo velkého počtu dokumentů, může být lhůta uvedená v odstavci 1 prodloužena o 15 pracovních dnů, pokud je o tom žadatel předem vyrozuměn a jsou mu uvedeny podrobné důvody."

125 Lhůta stanovená v čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1049/2001 má závaznou povahu a nemůže být prodloužena mimo případů stanovených v čl. 8 odst. 2 tohoto nařízení, neboť jinak by byl tento článek zbaven jakéhokoliv užitečného účinku, jelikož by žadatel přesně nevěděl, od kterého data může podat opravný prostředek nebo stížnost stanovené v čl. 8 odst. 3 uvedeného nařízení (viz rozsudek Tribunálu ze dne 10. prosince 2010, Ryanair v. Komise, T-494/08 až T-500/08 a T-509/08, Sb. rozh. s. II-5723, bod 39 a citovaná judikatura).

126 Je tedy třeba poznamenat, že ustanovení nařízení č. 1049/2001, jak byla vyložena judikaturou, nestanoví možnost Komise odpovědět na potvrzující žádost, že přístup k požadovanému dokumentu bude umožněn k pozdějšímu a neurčitému datu.

127 Unijní soud měl však za to, že některá ustanovení týkající se hospodářské soutěže, která stanoví, že podniky, kterých se týká vyšetřování, mají přístup ke spisu Komise, nebo že Komise neprodleně zašle informace, které má k dispozici, orgánům pro hospodářskou soutěž členských států, musí být vykládána ve světle obecné zásady práva podniků na ochranu jejich obchodního tajemství, jejímž výrazem je článek 339 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora ze dne 24. června 1986, AKZO Chemie a AKZO Chemie UK v. Komise, 53/85, Recueil, s. 1965, bod 28, a ze dne 19. května 1994, SEP v. Komise, C-36/92 P, Recueil, s. I-1911, bod 36).

128 Jak uvádí Komise a některé vedlejší účastnice řízení, z judikatury vyplývá, že uvádí-li podnik, že dokument, který se jej týká, obsahuje obchodní tajemství nebo jiné důvěrné informace, nesmí jej Komise sdělit, aniž nejprve učiní několik kroků. Komise musí nejprve dotčenému podniku umožnit, aby vyjádřil své stanovisko. Poté musí v tomto ohledu přijmout řádně odůvodněné rozhodnutí, které musí být oznámeno podniku. Na závěr, vzhledem k mimořádně vážné škodě, která by mohla vzniknout, pokud by byl tento dokument poskytnut neoprávněně, musí Komise před provedením svého rozhodnutí podniku umožnit, aby se obrátil na unijní soud za účelem přezkumu provedených posouzení a zabránění sdělení (rozsudky AKZO Chemie a AKZO Chemie UK v. Komise, bod 127 výše, bod 29, a SEP v. Komise, bod 127 výše, body 38 a 39; rovněž viz rozsudek Soudního dvora ze dne 14. února 2008, Varec, C-450/06, Sb. rozh. s. I-581, bod 54).

129 Na základě těchto úvah je třeba připustit, že vypracování nedůvěrné verze rozhodnutí Komise v oblasti hospodářské soutěže může trvat určitou dobu, která je neslučitelná se lhůtami stanovenými v čl. 8 odst. 1 a 2 nařízení č. 1049/2001 k odpovědi na potvrzující žádosti, aby mohly být náležitě zohledněny zájmy dotyčných podniků, které konkrétně uplatňují důvěrnost některých informací.

130 Avšak s ohledem na důležitost zásady transparentnosti v unijním ústavním systému a na povinnost, kterou má v zásadě Komise na základě čl. 8 odst. 1 a 2 nařízení č. 1049/2001 a na základě své obecné povinnosti řádné péče, tedy vyřizovat potvrzující žádosti bez prodlení, se Komise musí snažit provést kroky uvedené v bodě 128 výše v co nejkratších možných lhůtách a každopádně v přiměřené lhůtě, která musí být určena v závislosti na konkrétních okolnostech každé věci. V tomto ohledu je třeba přihlédnout k vyššímu či nižšímu počtu žádostí o důvěrné zacházení podaných dotyčnými podniky a k jejich technické a právní složitosti.

131 V projednávané věci Komise v odpověď na písemné otázky Tribunálu poskytla podrobné informace o počtu žádostí o důvěrné zacházení týkajících se rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, které jí byly podány při přijímání napadeného rozhodnutí, a dále o pracovní zátěži způsobené vyřizováním těchto žádostí.

132 Z těchto informací nejprve vyplývá, že Komise dne 10. prosince 2010 požádala podniky, kterých se týká rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, aby jí oznámily části tohoto rozhodnutí, na které by podle jejich názoru mělo být nahlíženo jako na obchodní tajemství nebo důvěrné informace. V období od 30. prosince 2010 do 12. dubna 2011 Komise od čtrnácti z těchto podniků obdržela žádosti o důvěrné zacházení, z nichž některé byly velmi rozsáhlé.

133 Dále Komise dne 20. července 2011 zaslala podnikům uvedeným v předchozím bodě návrh nedůvěrné verze rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, která již neobsahovala některé informace, jejichž důvěrnost byla uplatňována. Ke dni přijetí napadeného rozhodnutí se však šest z těchto podniků i nadále domáhalo důvěrnosti podstatné části tohoto návrhu a čtyři další dosud nevyjádřily souhlas s jeho zveřejněním. Svůj souhlas v tomto ohledu ve skutečnosti vyjádřily pouze čtyři dotčené podniky.

134 S ohledem na počet a význam žádostí o zachování důvěrnosti, které byly Komisi předloženy, nelze lhůtu osmi měsíců a dvaceti pěti dnů, která uplynula mezi přijetím rozhodnutí o letecké nákladní dopravě (9. listopadu 2010) a přijetím napadeného rozhodnutí (3. srpna 2011), považovat za nepřiměřenou.

135 Komise se tedy nedopustila nedbalosti při vyřizování potvrzující žádosti, pokud jde o části rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, jejichž důvěrnosti se ke dni přijetí napadeného rozhodnutí i nadále dovolávaly podniky dotčené tímto rozhodnutím. Co se týče těchto částí rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, je tedy třeba mít za to, že čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 nebyl porušen, a v důsledku toho projednávanou část zamítnout.

136 Z informací poskytnutých Komisí v odpověď na písemné otázky Tribunálu ani z informací poskytnutých na jednání však nevyplývá, že se podniky, kterých se týká rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, dovolávaly důvěrnosti celého tohoto rozhodnutí. Kromě toho informace obsažené v odpovědi Komise na otázky Tribunálu, jež jsou relevantní pro řešení tohoto sporu, a sice informace o období před přijetím napadeného rozhodnutí, neumožňují mít samy o sobě za to, že v okamžiku přijetí tohoto rozhodnutí se podané žádosti o zachování důvěrnosti týkaly skutečností takového významu, že verze uvedeného rozhodnutí, ze které by byly tyto skutečnosti odstraněny, by byla nesrozumitelná.

137 Komisi tedy nic nebránilo v tom, aby žalobkyni sdělila část nedůvěrné verze rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, které se netýkala žádná žádost o zachování důvěrnosti.

138 Komise proto byla povinna takovou nedůvěrnou verzi napadeného rozhodnutí žalobkyni na její žádost poskytnout a nečekat na to, až budou všechny žádosti o důvěrné zacházení, které předložily dotčené podniky, definitivně vyřízeny.

139 Takový přístup je totiž v souladu s duchem nařízení č. 1049/2001, jehož čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 a 2 vyžadují rychlé vyřízení žádostí o přístup k dokumentům a jehož čl. 4 odst. 6 ukládá unijním orgánům povinnost zpřístupnit části dokumentů, na které se nevztahuje výjimka uvedená v témže článku.

140 Pokud by Komise byla oprávněna nesdělit části rozhodnutí přijatých podle článku 101 SFEU, o jejichž důvěrnosti není pochyb, až do data, ke kterému buď všechny podniky, kterých se tato rozhodnutí týkají, vysloví souhlas se zveřejněním, nebo budou provedeny všechny kroky uvedené v bodě 128 výše, tyto podniky by byly podněcovány k tomu, aby vznášely námitky a na těchto námitkách setrvávaly, aby nejen chránily své oprávněné požadavky na zachování důvěrnosti, ale také oddálily zveřejnění s cílem bránit podnikům nebo spotřebitelům, kteří se cítí poškozeni jejich chováním, v možnosti uspět se žalobou na náhradu škody před vnitrostátními soudy.

141 Je tedy třeba dospět k závěru, že Komise porušila čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001, když žalobkyni nesdělila nedůvěrnou verzi rozhodnutí o letecké nákladní dopravě, ze které by byly odstraněny informace, jejichž důvěrnosti se i nadále dovolávaly dotyčné podniky.

142 Je tedy třeba žalobě v této části, pokud jde o tyto informace, vyhovět, a v důsledku toho částečně zrušit napadené rozhodnutí.

143 Projednávaný žalobní důvod a žaloba musí být ve zbývající části zamítnuty.

**K nákladům řízení**

144 Podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch, nebo pokud jsou k tomu dány výjimečné důvody.

145 V projednávané věci sice žalobkyně a Komise měly ve věci částečně úspěch i neúspěch, avšak podstatná část žaloby byla zamítnuta. Je tedy třeba nařídit, aby žalobkyně nesla vlastní náklady řízení a nahradila polovinu nákladů řízení vynaložených Komisí.

146 Podle čl. 87 odst. 4 třetího pododstavce jednacího řádu může Tribunál nařídit, že i jiní vedlejší účastníci, než jsou členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, a než jsou státy, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy nebo Kontrolní úřad ESVO, ponesou vlastní náklady.

147 V projednávané věci je třeba nařídit, aby vedlejší účastnice řízení nesly vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

**1) Rozhodnutí Komise ze dne 3. srpna 2011, kterým byl odepřen přístup ke správnímu spisu k rozhodnutí C(2010) 7694 final (věc COMP/39.258 – Letecká nákladní doprava), k úplnému znění tohoto rozhodnutí a k jeho nedůvěrné verzi, se zrušuje v rozsahu, v němž Komise odepřela přístup k části nedůvěrné verze dotčeného rozhodnutí, jejíž důvěrnosti se podniky, kterých se toto rozhodnutí týká, nijak nedovolávaly, nebo již nedovolávaly.**

**2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.**

**3) Schenker AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.**

**4) Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Société Air France SA, Cathay Pacific Airways Ltd, Air Canada, Lufthansa Cargo AG a Swiss International Air Lines AG ponesou vlastní náklady řízení.**

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 7. října 2014.

Podpisy.